

Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў»

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Рэктар БДУКМ

_____ Ю. П. Бондар

« ____ » _____ 2015 г.

Рэгістрацыйны № ВД- ____ /р.

**ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ
САЦЫЯЛЬНА-КУЛЬТУРНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ**

*Вучэбная праграма ўстановы вышэйшай адукацыі
па вучэбнай дысцыпліне для спецыяльнасці другой ступені
вышэйшай адукацыі 1-08 80 07 Тэорыя, методыка
і арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці*

Факультэт культуралогіі і сацыякультурнай дзейнасці
Кафедра педагогікі сацыякультурнай дзейнасці

Семестр – 1

Лекцыі – 46

Семінарскія заняткі – 30

Аўдыторных гадзін
па вучэбнай дысцыпліне – 76

Усяго гадзін

па вучэбнай дысцыпліне – 188

Экзамен – 1 семестр

Форма атрымання вышэйшай
адукацыі – дзённая

Складальнікі: *І. А. Малахава*, загадчык кафедры псіхалогіі і педагогікі, доктар педагогічных навук, дацэнт; *Л. І. Казлоўская*, загадчык кафедры педагогікі сацыякультурнай дзейнасці, кандыдат педагогічных навук, дацэнт; *Н. У. Самерсава*, прафесар кафедры педагогікі сацыякультурнай дзейнасці, кандыдат педагогічных навук, дацэнт; *М. М. Каралёў*, дэкан факультэта культуралогіі і сацыякультурнай дзейнасці, кандыдат педагогічных навук, дацэнт; *Л. Е. Раманенка*, прафесар кафедры менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці, кандыдат педагогічных навук, дацэнт; *А. А. Макарава*, дацэнт кафедры менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці, кандыдат педагогічных навук, дацэнт

Мінск
БДУКМ
2015

Вучэбная праграма складзена на падставе адукацыйнага стандарту вышэйшай адукацыі другой ступені (магістратура) па спецыяльнасці 1-08 80 07 Тэорыя, метадыка і арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці, зацверджанага і ўведзенага ў дзеянне пастановай Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь ад 24.08.2012 г. № 108

Рэцэнзенты:

В. М. Наумчык, прафесар кафедры агульнай і прафесійнай педагогікі Рэспубліканскага інстытута прафесійнай адукацыі, доктар педагагічных навук, прафесар;

Ю. У. Міцкевіч, дацэнт кафедры міжкультурных камунікацый установы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат педагагічных навук

Разгледжана і рэкамендавана да зацвярджэння кафедрай педагогікі сацыякультурнай дзейнасці ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 8 ад 23.04.2014 г.)

Загадчык кафедры

_____ Л. І. Казлоўская

Адобрана і рэкамендавана да зацвярджэння прэзідыумам навукова-метадычнага савета ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 5 ад 18.06.2014 г.)

Старшыня

_____ Ю. П. Бондар

Адказны за рэдакцыю: В. Б. Кудласевіч

Адказны за выпуск: Л. І. Казлоўская

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПСКА

Дысцыпліна «Тэарэтыка-метадалагічныя асновы сацыяльна-культурнай дзейнасці» з'яўляецца базавай у прафесійнай падрыхтоўцы магістраў як даследчыкаў праблем сацыяльна-культурнай дзейнасці розных кірункаў. Вучэбная дысцыпліна ўключана ў вучэбны план па спецыяльнасці як адна з цыкла дысцыплін спецыяльнай падрыхтоўкі ў межах дзяржаўнага кампанента.

Мэта вучэбнай дысцыпліны – павышэнне ўзроўню навукова-тэарэтычнай падрыхтоўкі магістраў у такой галіне педагагічнай навукі, як сацыяльна-культурная дзейнасць. Засваенне зместу праграмы накіравана на фарміраванне ў іх трывалай навукова-практычнай базы актыўнай прафесійнай дзейнасці і на ўключэнне ў самастойны даследчы працэс.

Задачы дысцыпліны:

- авалоданне ведамі асноў тэорыі, метадалогіі, тэхналогій і менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- фарміраванне ўменняў самастойнай практычнай і навукова-даследчай работы ў галіне сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- фарміраванне навыкаў творчага вырашэння прафесійных пытанняў і праблем у сацыяльна-культурнай сферы.

Дысцыпліна «Тэарэтыка-метадалагічныя асновы сацыяльна-культурнай дзейнасці» знаходзіцца ў цеснай сувязі з такімі навукамі, як «Педагагіка і псіхалогія вышэйшай школы», «Метадалогія і метады педагагічных даследаванняў», «Актуальныя праблемы сучаснай сацыяльна-культурнай дзейнасці».

У выніку вывучэння вучэбнай дысцыпліны магістрант павінен *ведаць*:

- асаблівасці навуковых падыходаў да пабудовы тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- прынцыпы, узроўні і функцыі метадалогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- асноўныя кірункі і тэндэнцыі развіцця гісторыі сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- падыходы да класіфікацыі і сутнасць тэхналогій сацыяльна-культурнай дзейнасці;
- тэарэтычныя і практычныя аспекты менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці;

умець:

– выяўляць, фармуляваць і ранжыраваць прафесійныя сацыякультурныя праблемы, вызначаць сярод іх вядучыя, якія патрабуюць першачарговага вырашэння;

– вызначаць крытэрыі і паказальнікі выніковасці і эфектыўнасці сацыяльна-культурнай дзейнасці;

– карыстацца ведамі тэорыі, метадалогіі, тэхналогій і менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці ў прафесійнай прасторы спецыяліста сацыякультурнай сферы.

У працэсе засваення вучэбнай дысцыпліны прадугледжаны розныя віды і формы вучэбнай работы: лекцыі, семінары, дыскусіі, якія накіраваны на актуалізацыю і паглыбленне тэарэтычных ведаў. Лекцыі забяспечваюць неабходны тэарэтычны ўзровень падрыхтоўкі педагогаў-даследчыкаў. Арганізацыя і метадыка правядзення семінарскіх заняткаў пабудавана з улікам рэалізацыі магчымасці фарміравання ў магістрантаў практычных уменняў і навыкаў вырашэння праблем сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Узровень засваення вучэбнай дысцыпліны дыягнастуецца ў працэсе бягучага і выніковага кантролю і завяршаецца выніковай ацэнкай узроўню ведаў і ступені фарміравання ўменняў студэнтаў. Бягучы кантроль засваення тэарэтычных ведаў і практычных уменняў прадугледжаны на семінарскіх занятках і ў працэсе выканання самастойнай работы ў пазааўдыторны час. Выніковы кантроль праводзіцца ў форме экзамену, які выяўляе ўзровень тэарэтычнай і прафесійнай падрыхтоўкі магістрантаў, веданне імі агульных канцэпцый і метадалагічных пытанняў па абранай спецыяльнасці, навуковых і практычных праблем сацыяльна-культурнай дзейнасці. Экзамен таксама выяўляе ступень падрыхтаванасці магістранта да самастойнай навуковай дзейнасці ў абранай галіне.

У адпаведнасці з вучэбным планам на вывучэнне дысцыпліны «Тэарэтыка-метадалагічныя асновы сацыяльна-культурнай дзейнасці» ўсяго прадугледжана 188 гадзін, з якіх 76 гадзін – аўдыторныя заняткі (46 г. – лекцыі, 30 г. – семінарскія заняткі). Агульная працаёмкасць вучэбнай дысцыпліны складае 5 заліковых адзінак.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

Уводзіны

Мэта, задачы і структура вучэбнай дысцыпліны «Тэарэтыка-метадалагічныя асновы сацыяльна-культурнай дзейнасці». Роля дадзенай вучэбнай дысцыпліны ў прафесійнай падрыхтоўцы практыкаў і даследчыкаў сацыяльна-культурнай дзейнасці. Прадмет сацыяльна-культурнай дзейнасці як навукі.

Вывучэнне сацыяльна-культурнай дзейнасці як шматбаковай мэтанакіраванай актыўнасці суб'ектаў, сутнасць і змест якой складаюць працэсы засваення, захавання, стварэння, трансляцыі, распаўсюджвання і развіцця культурных каштоўнасцей. Сацыяльна-культурная дзейнасць як базавая катэгорыя, якая ахоплівае розныя сацыякультурныя працэсы і з'явы, а таксама прафесійную сферу спецыялістаў.

Раздел I. Гісторыя сацыяльна-культурнай дзейнасці

Тэма 1. Сацыяльна-культурная дзейнасць у кантэксце сучасных гістарычных ведаў

Аб'ект і прадмет гісторыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Распрацоўка праблем перыядызацыі гісторыі сацыяльна-культурнай дзейнасці як навуковая задача. Асноўныя этапы станаўлення і развіцця сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Выкарыстанне гістарычнага вопыту асветніцтва, пазашкольнай адукацыі, народнай творчасці, грамадскіх рухаў у арганізацыі сучаснай сацыяльна-культурнай дзейнасці. Роля і месца сацыяльна-культурнай дзейнасці ў гісторыка-культурным працэсе.

Тэма 2. Вытокі сацыяльна-культурнай дзейнасці ў Беларусі (IX–XII стст.)

Культура беларускіх зямель у IX – XII стст. На скрыжаваннях язычніцтва і хрысціянства. Вусная народная творчасць, гераічны былінны эпас. Пеўчыя школы. Распаўсюджванне хрысціянства і

кніжнай культуры. Бібліятэкі на тэрыторыі тагачаснай Беларусі, рэлігійна-асветніцкі характар іх дзейнасці.

Першае ўпамінанне аб скамарохах як першых прафесійных музыках і акцёрах у XII ст. на тэрыторыі Беларусі. Батлейка – старажытны тэатр лялек, асаблівасці рэпертуару і арганізацыі дзейнасці батлеек. Ажыццяўленне тэатральных пастановак.

Абрадавыя традыцыі і формы святочнай дзейнасці. Сацыяльна-культурная накіраванасць дзейнасці вядомых беларускіх асветнікаў Ефрасінні Полацкай, Кірылы Тураўскага.

Тэма 3. Развіццё сацыяльна-культурных ініцыятыў у Вялікім Княстве Літоўскім і ў Рэчы Паспалітай

Развіццё культуры на беларускіх землях у XIII–XVI стст. Асаблівасці фарміравання беларускай народнасці. Рост гарадоў і развіццё гарадской культуры. Храмы і манастыры як цэнтры развіцця беларускай культуры.

Кірмаш як разнавіднасць гуляння і народнага свята. Творчасць скамарохаў у тэатральна-гульнявых дзеяннях. Смаргонская акадэмія скамарохаў і асноўныя кірункі яе дзейнасці. Народныя драмы і тэатральныя ігрышчы.

Саслоўныя формы баўлення вольнага часу (XIII–XVI стст.). Княжацкія маёнткі як першыя цэнтры развіцця музычнай і тэатральнай культуры. Зараджэнне кнігадрукавання ў Беларусі. Асветніцкая і выдавецкая дзейнасць Ф.Скарыны.

Развіццё культуры на тэрыторыі Беларусі ў XVI–XVIII стст. Храмы і манастыры як цэнтры культурнага асветніцтва. Сацыяльна-культурнае жыццё беларускіх гарадоў і асаблівасці форм арганізацыі святочна-мастацкай і забаўляльна-відовішчнай дзейнасці. Школьны тэатр у Беларусі.

Асаблівасці сацыяльна-культурнага жыцця магнацка-шляхецкага асяроддзя ў XVIII ст. Прыдворная музычна-тэатральная культура ў часы Рэчы Паспалітай.

Тэма 4. Асноўныя тэндэнцыі развіцця сацыяльна-культурнай дзейнасці на беларускіх землях у XVIII – пачатку XX ст.

Дабрачынныя і добраахвотныя таварыствы, саслоўныя і саслоўна-прафесійныя клубы. Вячоркі ў Беларусі. Народныя гулян-

ні. Беларуская карчма як правобраз вясковага клуба. Кірмашы, святы і абрады ў жыцці беларускай вёскі.

Аматарскія аб'яднанні другой паловы XIX ст. (літаратурныя, музычныя, драматычныя таварыствы). Дзейнасць народных дамоў, народных універсітэтаў, школ выхаднога дня, публічных бібліятэк і інш. Грамадска-палітычная і культурна-асветніцкая дзейнасць «беларускіх хатак». Культура Беларусі другой паловы XIX – пачатку XX ст.

Тэма 5. Сацыяльна-культурная дзейнасць у кантэксце рэвалюцыйных падзей у пачатку XX ст.

Праграма нацыянальна-культурнага адраджэння. Першыя дэкрэты Савецкай улады аб нацыяналізацыі музеяў, тэатраў, бібліятэк, клубаў, народных дамоў і інш. Арганізацыя культурна-асветніцкай работы. Стварэнне сеткі дзяржаўных культурна-асветных устаноў. Дзейнасць Наркамата асветы. Палітычнае асветніцтва ў дзейнасці грамадскіх арганізацый (Пралеткульт, прафсаюз, РАПМ, Галоўпалітасвет і інш.).

Палітычная вучоба, барацьба з непісьменнасцю, арганізацыя дзейнасці ў вольны час (мастацкія гурткі, музычныя школы, самадзейныя тэатры). Роля хат-чытальняў у развіцці культурных традыцый беларускай вёскі. Уклад беларускіх навукоўцаў у распрацоўку пытанняў гісторыі сацыяльна-культурнай дзейнасці ў пачатку XX ст.

Тэма 6. Асноўныя кірункі развіцця культурна-асветніцкай дзейнасці ў БССР

Культурнае будаўніцтва ў Беларусі (30–40-я гг. XX ст.). Культурна-асветніцкая работа ў перыяд Вялікай Айчыннай вайны. Развіццё культуры БССР у першае пасляваеннае дзесяцігоддзе. Развіццё аматарскай творчасці, дзейнасць народных універсітэтаў, вучэбна-адукацыйных аб'яднанняў.

Асноўныя кірункі развіцця культуры БССР у другой палове 1950 – першай палове 1980-х гг. Сацыяльная роля ўстаноў культуры ў развіцці культурнай сферы вольнага часу, святочнай дзейнасці, арганізацыі адпачынку і аматарскай мастацкай творчасці ў 60–80-я гг. XX ст. Структура дзяржаўнага кіравання культурна-

асветніцкай работай у СССР. Падрыхтоўка кадраў культасветработнікаў. Сістэма інфармацыйна-метадычнага кіравання дзейнасцю ўстаноў культуры клубнага тыпу. Агульны стан развіцця сацыяльна-культурнай сферы ў канцы 80 – пачатку 90-х гг.

*Тэма 7. Сацыяльна-культурная дзейнасць у Беларусі
ва ўмовах грамадска-палітычных пераўтварэнняў
у канцы XX – пачатку XXI ст.*

Педагагічны статус сацыяльна-культурнай дзейнасці ў сучасным грамадстве. Асноўныя напрамкі сучаснай сацыяльна-культурнай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь, яе асаблівасці, праблемы і перспектывы. Сетка ўстаноў культуры і вольнага часу.

Паняцце «суб’ект сацыяльна-культурнай дзейнасці». Агульная характарыстыка суб’ектаў сацыяльна-культурнай дзейнасці ў Беларусі. Грамадскія арганізацыі і аб’яднанні як суб’екты сацыяльна-культурнай дзейнасці. Установы культуры як суб’екты сацыяльна-культурнай дзейнасці. Новыя мадэлі ўстаноў культуры ў Беларусі другой паловы XX ст. Функцыі, змест і структура дзейнасці ўстаноў культуры ў розных рэгіёнах краіны (аграгарадок, гарадскі пасёлак, раённы цэнтр, вялікі горад і інш.).

Сацыяльна-культурныя комплексы як сродак комплекснага вырашэння праблем культуры беларускай вёскі. Рэалізацыя пазашкольных форм сацыялізацыі, інкультурацыі і індывідуалізацыі асобы ў дзейнасці сучаснай бібліятэкі. Культурастваральная, выхаваўчая, інфармацыйна-асветніцкая функцыі сучаснага музея. Роля музея ў стварэнні культурнага асяроддзя, культурна-адукацыйнай прасторы.

Мэты і задачы дзяржаўнай культурнай палітыкі ў сацыяльна-культурнай сферы ў Беларусі. Заканадаўства Рэспублікі Беларусь у сферы культуры.

**Раздзел II. Тэорыя і метадалогія
сацыяльна-культурнай дзейнасці**

Тэма 8. Сутнасць метадалогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Метадалогія сацыяльна-культурнай дзейнасці як вучэнне аб метадах, прынцыпах і спосабах навуковага пазнання сацыякультурнай рэчаіснасці. Пабудова і функцыі метадалогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Узроўні метадалогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці: філасофскі, агульнанавуковы, канкрэтна-навуковы, тэхналагічны. Дыялектыка як агульная метадалогія навуковага пазнання.

Тэма 9. Тэорыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як навукова-адукацыйны кірунак гуманітарных ведаў

Асноўныя крыніцы фарміравання тэарэтычных ведаў: гістарыяграфія і сучасны стан айчыннай і замежнай сацыякультурнай практыкі, вынікі даследаванняў у сумежных прадметных галінах, педагагічная вопытна-эксперыментальная работа, інавацыйная сацыяльна-культурная дзейнасць і інш.

Сутнасць тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці як сістэматызаваных ведаў аб заканамернасцях, прынцыпах, змесце педагагічнага працэсу, тэхналогіях яго ажыццяўлення, метадах, прыёмах і формах яго арганізацыі ва ўстановах сацыякультурнай сферы ва ўмовах вольнага часу.

Структура тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Выкарыстанне сучасных дасягненняў педагагічнай думкі ў тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Выхаванне як фактар фарміравання і развіцця асобы. Сацыяльна-культурная дзейнасць як аб'ект даследавання.

Аксіялагічная парадыгма сацыяльна-культурнай дзейнасці. Сутнасць і спецыфіка аксіялагічнага аналізу і каштоўнасна-сэнсавага зместу сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Асноўныя катэгорыі тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Сутнасць паняцця «сацыяльна-культурная дзейнасць». Дыялектыка зместу паняццяў «асвета», «пазашкольнае выхаванне», «культурна-асветніцкая работа», «дадатковая адукацыя».

Тэорыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як вучэбная дысцыпліна і абавязковы кампанент адукацыйнага стандарту падрыхтоўкі спецыялістаў для сацыякультурнай сферы.

Тэма 10. Станаўленне і развіццё

тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Змест тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці як многааспектнай з’явы, якая аб’ядноўвае сферы культуры, адукацыі, мастацтва, дасугу, народнай творчасці, сацыяльнай рэабілітацыі, турызму. Этапы станаўлення і развіцця тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці як аб’екта навуковых даследаванняў.

Навуковыя падыходы да вывучэння сацыяльна-культурнай дзейнасці. Навуковыя школы ў сучаснай тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Асноўныя кірункі вывучэння сацыяльна-культурнай дзейнасці расійскімі даследчыкамі: педагагічны (сацыяльна-педагагічныя канцэпцыі), дасугавы (культурна-дасугавыя канцэпцыі), арганізацыйна-тэхналагічны (культуралагічныя канцэпцыі).

Асаблівасці развіцця айчыннай навуковай думкі ў прадметнай вобласці сацыяльна-культурнай дзейнасці. Асноўныя кірункі вывучэння сацыяльна-культурнай дзейнасці беларускімі даследчыкамі: сацыякультурны, сацыяльна-педагагічны, сацыя-медыкапсіхалагічны.

Этапы станаўлення і кірункі даследаванняў у беларускай навукова-педагагічнай школе сацыяльна-культурнай дзейнасці. Праблемы даследавання сацыяльна-культурнай дзейнасці ў сучасных умовах. Інавацыйны характар і сутнасць навізны сучасных дысертацыйных даследаванняў сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Тэма 11. Сацыяльна-культурная дзейнасць як від педагагічнай практыкі

Сацыяльна-культурная дзейнасць як працэс педагагічна арганізаванага ўзаемадзеяння і супрацоўніцтва мноства суб’ектаў – носьбітаў культуры, мастацтва, адукацыі, дасугу.

Педагагічная дэтэрмінанта сацыяльна-культурнай дзейнасці. Заканамернасці, прынцыпы, метады і сродкі выхавання ў сучаснай педагагічнай навуцы як тэарэтычная аснова практычнай арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Педагогіка супрацоўніцтва як прынцып арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Віды сацыяльна-культурнай дзейнасці адносна розных крытэрыяў: індывідуальная і калектыўная, прафесійная і аматарская, духоўная і матэрыяльна-пераўтваральная, а таксама

пазнавальная, каштоўнасна-арыентацыйная, творчая, праектная, камунікатыўная, мастацкая, тэхнічная і інш. у адпаведнасці з інтарэсамі і запатрабаваннямі асобы.

Арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як працэс стварэння ўмоў для матываванага выбару асобай прадметнай дзейнасці ў залежнасці ад яе інтарэсаў з мэтай садзейнічання самарэалізацыі і самаразвіццю асобы, задавальнення эстэтычных, камунікатыўных, рэкрэацыйных, творчых і іншых запатрабаванняў, камфортнага існавання ў соцыуме.

Тэма 12. Педагагічная сістэма сацыяльна-культурнай дзейнасці

Праблемнае поле сацыяльна-культурнай дзейнасці як галіны педагагічнай навукі. Сутнасць сацыяльна-культурнай дзейнасці як навукі аб засваенні, захаванні, стварэнні і трансляцыі культурных каштоўнасцей, ідэалаў, абрадаў, звычаяў, характэрных для вызначаных сацыяльных груп і накіраваных на выхаванне, адукацыю і развіццё творчага патэнцыялу асобы.

Педагагічная сістэма сацыяльна-культурнай дзейнасці як устойлівае аб'яднанне элементаў: мэта, змест, працэсы, суб'екты, аб'екты, арганізацыйныя формы, вынікі, кіраванне, тэхналогіі.

Паняцце аб'екта сацыяльна-культурнай дзейнасці як мэтанакіраванага працэсу выхавання і адукацыі чалавека ў інтарэсах яго самога і грамадства ва ўмовах спецыяльна арганізаванай сацыяльна-культурнай прасторы. Прадмет сацыяльна-культурнай дзейнасці як сістэма заканамернасцей, прынцыпаў, метадаў і тэхналогій выхавання і адукацыі дзяцей і дарослых ва ўмовах кіруемага педагагічнага працэсу ў сацыякультурных установах.

Паняцце суб'екта сацыяльна-культурнай дзейнасці. Чалавек як суб'ект гэтай дзейнасці. Сацыяльна-дэмаграфічныя, узроставыя і індывідуальныя параметры ўдзельнікаў сацыяльна-культурнай дзейнасці. Характарыстыка сацыякультурных устаноў як абагульненага суб'екта сацыяльна-культурнай дзейнасці. Творцы і спажыўцы культурных каштоўнасцей як суб'екты сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Мэта і задачы сацыяльна-культурнай дзейнасці як навукі. Сувязь сацыяльна-культурнай дзейнасці з другімі навукімі (сацыяльнымі, псіхалагічнымі, біялагічнымі і інш.).

Тэма 13. Прынцыпы сацыяльна-культурнай дзейнасці

Прынцыпы сацыяльна-культурнай дзейнасці як зыходныя, кіруючыя ідэі, нарматыўныя патрабаванні да арганізацыі і ажыццяўлення сацыякультурных працэсаў ва ўстановах сацыякультурнай сферы. Эвалюцыя поглядаў навукоўцаў на прынцыпы сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Пабудова сучаснай парадыгмы сацыяльна-культурнай дзейнасці на прынцыпах прыярытэту агульначалавечых інтарэсаў; усеагульнай масавай культуратворчасці; самаарганізацыі і самасцвярджэння асобы; гуманізацыі зместу і выхаваўчага патэнцыялу гэтай дзейнасці; падпарадкавання гэтай дзейнасці інтарэсам, запатрабаванням і ўстаноўкам асобы; дыялектычнага адзінства і пераемнасці культурна-гістарычнага, сацыяльна-педагагічнага і нацыянальна-этнічнага вопыту, традыцый і навацый; грамадскадзяржаўнага сукіравання гэтай дзейнасцю і інш.

Характарыстыка змен у ідэалогіі культурнай дзейнасці, абумоўленасць звартання сацыякультурных устаноў да запатрабаванняў канкрэтнай асобы, гуманізацыі вытворчых адносін, працяўлення трываласці, павагі да меркаванняў меншасці, умення чужых і быць пачутымі імі.

Тэма 14. Функцыі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Функцыя як адлюстраванне пэўных кірункаў і бакоў дзейнасці асобных людзей, супольнасці, сацыяльна-культурных інстытутаў, грамадскіх фарміраванняў і рухаў. Функцыя як крытэрыі ацэнкі сацыяльна-культурных працэсаў, эфектыўнасці работы сацыяльна-культурных інстытутаў і грамадскіх фарміраванняў, іх сацыяльна-выхаваўчага ўздзеяння на асобу.

Вядучыя функцыі сацыяльна-культурнай дзейнасці. Накіраванасць функцый сацыяльна-культурнай дзейнасці на выхаванне, развіццё і самаразвіццё асобы, яе самарэалізацыю.

Характарыстыка асноўных функцый сацыяльна-культурнай дзейнасці як формы сацыяльнай практыкі, якая забяспечвае рэалізацыю выхаваўчых мэт і задач, механізмаў засваення і стварэння культурных каштоўнасцей: адаптацыйная; развіваючая; адукацыйная; культураарыентацыйная; культуратворчая; рэкрэацыйна-аздараўленчая; камунікатыўная.

Арыентацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як працэсу на актыўнае засваенне, распаўсюджванне і стварэнне культурных каштоўнасцей, на фарміраванне культурнага асяроддзя жыцця-дзейнасці чалавека, распрацоўку механізма сацыялізацыі, інкультурацыі і самарэалізацыі.

Тэма 15. Інфраструктура сацыякультурнай сферы

Сутнасць сацыякультурнай сферы як сістэмы разнастайных сацыякультурных інстытутаў, якія каардынуюць дзейнасць чалавека па засваенні, інтэрыярызацыі, захаванні, трансляцыі, развіцці культурных каштоўнасцей і ўздзейнічаюць на выхаванне і фарміраванне асобы. Два ўзроўні разумення сутнасці сацыякультурных інстытутаў: нарматыўны і статутны. Сацыякультурныя інстытуты як носьбіты і праваднікі гуманістычных ідэй, заснавальнікі нацыянальнай культуры, народных традыцый, агульначалавечых каштоўнасцей.

Паняцце інфраструктуры сацыякультурнай сферы як сукупнасці матэрыяльных, арганізацыйных, фінансава-эканамічных, кадравых, інфармацыйна-метадычных і іншых рэсурсаў, якія неабходны для ажыццяўлення сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Характарыстыка ўстаноў сацыякультурнай сферы: мастацтва, культурна-адпачынкавая, навукова-асветныя, турысцка-экскурсійныя, санаторна-курортныя, спартыўна-аздараўленчыя, відовішчна-камерцыйныя, мастацка-адукацыйныя, культураахоўныя.

Тэма 16. Культурна-адпачынкавая дзейнасць у сучаснай сацыяльна-культурнай тэорыі

Спецыфіка культурна-адпачынкавай дзейнасці як прасторы сацыялізацыі і інкультурацыі асобы. Характарыстыка функцый культурна-адпачынкавай дзейнасці.

Асноўныя прынцыпы культурна-адпачынкавай дзейнасці: творча-пераўтваральны характар яе ўздзеяння; накіраванасць на развіццё крэатыўнасці яе суб'ектаў; улік узроставых і індывідуальных характарыстык яе суб'ектаў і розных сацыяльных груп; сувязь з жыццём і практыкай яе суб'ектаў; апора на ініцыятыву, інтарэсы і запатрабаванні людзей; індывідуалізацыя зместавых механізмаў уздзеяння; паслядоўнасць арганізацыйных складаючых; сістэмнасць вырашэння культурна-адпачынкавых задач; добраахвотны характар удзелу шырокіх слаёў насельніцтва.

Культурна-адпачынкавыя канцэпцыі ў сучаснай сацыяльна-культурнай тэорыі. Характарыстыка дзейнаснай, медыка-біялагічнай, культуралагічнай, сацыяльна-культурнай, экалагічнай, эканамічнай канцэпцый вольнага часу.

Культурна-адпачынкавая дзейнасць у сацыякультурных установах: змест, формы, тэхналогіі.

Раздзел III. Тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Тэма 17. Сутнасць і спецыфіка тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Агульная характарыстыка асноўных тыпаў тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Тыповыя недахопы выкарыстання тэхналагічнага арсенала ў сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як працэсу стварэння ўмоў для матываванага выбару асобай прадметнай вобласці дзейнасці ў залежнасці ад яе інтарэсаў з мэтай садзейнічання самарэалізацыі і самаразвіццю асобы, задавальнення эстэтычных, камунікатыўных, рэкрэацыйных, творчых і іншых запатрабаванняў камфортнага існавання ў соцыуме.

Структура тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці як выхаваўчай сістэмы: сацыяльны заказ, мэта, змест, формы, метады, сродкі, матэрыяльна-тэхнічная база, фінансавое забеспячэнне, аб'ект, суб'ект, дыягностыка.

Тэхналогія сацыяльна-культурнай дзейнасці як сістэма ўзаемадзеяння кампанентаў асобных падсістэм: арганізацыйная (кіраванне, фінансаванне, штатны расклад, службовыя інструкцыі, структура); метадычная (метадычныя рэкамендацыі, сцэнарныя распрацоўкі, апісанне вопыту); псіхалагічная (матывы і запатрабаванні ўдзельніка сацыяльна-культурнай дзейнасці, міжасобасныя адносіны і прафесійнае майстэрства спецыялістаў).

Методыка арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці як сукупнасць правіл, патрабаванняў і прыёмаў арганізацыі дзейнасці людзей ва ўмовах вольнага часу, а таксама псіхалага-педагагічнага ўздзеяння на іх свядомасць, пачуцці і паводзіны.

*Тэма 18. Формы, метады і сродкі
сацыяльна-культурнай дзейнасці*

Форма сацыяльна-культурнай дзейнасці як арганізаваная структура, педагагічнае дзеянне, мерапрыемства, у якім рэалізуюцца задачы, змест і метады канкрэтнага педагагічнага працэсу ва ўмовах вольнага часу. Форма сацыяльна-культурнай дзейнасці як знешняя старана арганізацыі дзейнасці асобы і сацыяльных груп ва ўмовах вольнага часу.

Класіфікацыя форм сацыяльна-культурнай дзейнасці па розных крытэрыях: колькасны ахоп насельніцтва (масавыя, групавыя, індывідуальныя), спосабы ўздзеяння (тэатралізаваныя, гульнявыя, ілюстраваныя), змест і віды дзейнасці (рэкрэацыйныя, інфармацыйныя, рэабілітацыйныя, мастацка-творчыя, спартыўна-аздараўленчыя і інш.).

Метады сацыяльна-культурнай дзейнасці як спосабы яе арганізацыі ў розных сацыякультурных установах. Класіфікацыя метадаў арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці па розных крытэрыях. Характарыстыка метадаў фарміравання грамадскай свядомасці. Метады стымулявання сацыяльна-культурнай актыўнасці асобы. Метады арганізацыі творчай дзейнасці асобы і калектыву.

Сродкі сацыяльна-культурнай дзейнасці як крыніцы яе ажыццяўлення. Класіфікацыя сродкаў сацыяльна-культурнай дзейнасці. Характарыстыка сродкаў сацыяльна-культурнай дзейнасці: тэхнічных, розных відаў мастацтва і літаратуры, сродкаў масавай інфармацыі, аматарскай творчасці і інш.

Тэма 19. Інфармацыйна-дыскусійныя тэхналогіі

Інфармацыйна-дыскусійная дзейнасць як сацыяльна-педагагічны працэс. Узбагачэнне і задавальненне пазнавальных інтарэсаў асобы як галоўнае патрабаванне інфармацыйна-дыскусійнай дзейнасці.

Агульныя метадычныя патрабаванні да падрыхтоўкі і правядзення інфармацыйна-дыскусійных праграм: выбар тэмы і распрацоўка назвы праграмы; падбор матэрыялаў; работа з «экспертамі», улік асаблівасцей аўдыторыі. Структура інфармацыйна-дыскусійных праграм і кампазіцыйныя патрабаванні да

сцэнарыя: мэтавая ўстаноўка і лагічная паслядоўнасць інфармацыйна-мастацкіх блокаў, «увядзенне» ў праграму, галоўная частка, кульмінацыя, завяршэнне праграмы, педагагічны аналіз.

Асноўныя формы інфармацыйна-дыскусійных праграм: ток-шоу, дыспут, дыскусія і інш.

Тэма 20. Рэкрэацыйна-забаўляльныя тэхналогіі

Сацыяльна-псіхалагічная сутнасць рэкрэацыйна-забаўляльнай дзейнасці. Рэкрэацыйна-забаўляльная дзейнасць як педагагічная праблема.

Функцыі рэкрэацыйна-забаўляльнай дзейнасці: кампенсатарная, развіццёвая, забаўляльная, рэабілітацыйная, геданістычная, самарэалізацыйная, рэлаксацыйная.

Педагагічныя задачы рэкрэацыйна-забаўляльнай дзейнасці: актывізацыя ўдзельнікаў, арганізацыя зносін, складанне псіхалагічных умоў для рэалізацыі асноўных функцый рэкрэацыйна-забаўляльнай дзейнасці.

Асноўныя формы рэкрэацыйна-забаўляльнай дзейнасці ва ўстановах культуры: шматпраграмныя вечары адпачынку, дыскатэкі, гасцёўні, вячоркі і інш.

Тэма 21. Прафілактыка-карэкцыйная дзейнасць і рэабілітацыйныя тэхналогіі

Сфера вольнага часу як умова рэалізацыі сацыяльна-ахоўных, прафілактыка-карэкцыйных (адаптацыйных, анімацыйных, рэабілітацыйных) тэхналогій. Характарыстыка аб'ектаў уздзеяння прафілактыка-карэкцыйнай дзейнасці: дзеці-сіраты, людзі з абмежаванымі магчымасцямі, дзеці з дэвіянтнымі паводзінамі, ахвяры надзвычайных сітуацый і інш.

Дзейнасць па арганізацыі вольнага часу як сродак прафілактыкі і карэкцыі негатыўнага эмацыянальнага стану асобы.

Мэты і задачы прафілактыка-карэкцыйнай дзейнасці. Сукупнасць карэкцыйных, прафілактычных, развіваючых, дыдактычных задач у структуры культурна-адпачынкавых праграм.

Рэабілітацыйныя тэхналогіі: бібліятэрапія, арт-тэрапія, музыкатэрапія, гульнятэрапія, казкатэрапія, псіхадрама і інш. Псіхалага-педагагічныя патрабаванні да арганізатара рэабілітацыйнай дзейнасці: добразычлівасць, эмпатыя, педагагічны такт, псіхалага-педагагічная кампетэнтнасць і інш.

Тэма 22. Святочна-відовішчныя тэхналогіі

Святочная культура як неад'емная частка жыцця грамадства. Дэтэрмінаванасць святочнай дзейнасці этнакультурнымі, гістарычнымі, рэлігійнымі, грамадскімі традыцыямі, а таксама сацыяльна-палітычнымі, эканамічнымі і іншымі фактарамі.

Сувязь святочных традыцый з прыярытэтамі дзяржаўнай палітыкі, сацыяльнай структурай грамадства, узроўнем развіцця вытворчых сіл. Асноўныя формы святочнай дзейнасці ў Беларусі. Класіфікацыя свят, абрадаў і відовішчаў.

Уклад беларускіх даследчыкаў у распрацоўку тэарэтычных і тэхналагічных пытанняў святочна-відовішчнай дзейнасці.

Тэма 23. Гульнявыя тэхналогіі

Сутнасць паняццяў «гульня», «гульнявая дзейнасць». Сутнасць і прырода гульні як каштоўнасці вольнага часу. Функцыі гульні: выхаваўчая, камунікатыўная, геданістычная, кампенсатарная, сацыялізацыі і інш.

Класіфікацыя гульняў на падставе інтэлектуальнай і фізічнай нагрузкі на ўдзельнікаў: інтэлектуальныя, адукацыйныя, гульні драматызацыі, дзейнасна-арыентаваныя, гульні фізічнага развіцця. Сацыякультурная дынаміка гульні ў прасторы вольнага часу: гульнявая форма, гульнявы кампанент, гульнявая праграма.

Гульня ў святочна-абрадавай культуры. Развіццё гульнявой культуры ў Беларусі. Беларускія гульнявыя традыцыі ў сучаснай сацыяльна-культурнай практыцы. Уклад беларускіх навукоўцаў у распрацоўку тэорыі і тэхналогіі гульнявой дзейнасці.

Тэма 24. Драматургія і рэжысура культурна-адпачынаковых праграм

Сінтэтычная прырода культурна-адпачынкавых праграм. Задума, тэма і ідэя як аснова культурна-адпачынкавай праграмы. Спалучэнне літаратурнай і рэжысёрскай ліній у рабоце над задумай.

Сцэнарый як спосаб фіксацыі драматычнага дзеяння. Характарыстыка паняццяў «сцэнарны план», «літаратурны сцэнарый», «мантажны ліст» у кантэксце асноўных этапаў работы над сцэнарыем. Вызначэнне канструктыўных элементаў як важнейшы этап творчай дзейнасці сцэнарыста. Значэнне паняццяў «архітэктоніка», «кампазіцыя». Асноўныя законы кампазіцыі.

Характарыстыка сродкаў уздзеяння, якія выкарыстоўваюцца пры распрацоўцы сцэнарыя: жыццёвыя факты і дакументы, жывое слова, літаратура, мастацтва, фальклорныя вобразы.

Суадносіны драматургічнай і рэжысёрскай задумы ў культурна-адпачынкавай праграме. Спецыфічныя асаблівасці і прынцыпы рэжысуры культурна-адпачынкавых праграм. Мізансцэна як пластычны малянак праграмы. Мантажны ліст як рэжысёрская партытура.

Характарыстыка асноўных прыёмаў рэжысуры: сцэнічная рэалізацыя метафары, раскрыццё фабулы, паўторы, выкарыстанне мультымедычных сродкаў, перанос сцэнічнага дзеяння ў глядзельную залу і інш.

Раздзел IV. Аматырская творчасць і народная мастацкая культура

Тэма 25. Гісторыя і тэндэнцыі развіцця аматарскай творчасці ў Беларусі

Аматырская творчасць як мэтанакіравана арганізаваная дзейнасць па засваенні, стварэнні і распаўсюджванні культурна-эстэтычных, тэхнічных і тэхналагічных каштоўнасцей ва ўмовах вольнага часу. Гісторыя станаўлення і развіцця аматырскай творчасці.

Характарыстыка сучаснага стану і асноўных тэндэнцый развіцця аматырскай творчасці ў Беларусі. Аматырская творчасць як сацыяльна-педагагічная сістэма. Аматырская творчасць як сродак

выяўлення творчых здольнасцей асобы, яе самапраяўлення і самавызначэння.

Аматарская мастацкая творчасць як сродак інкультурацыі і сацыялізацыі асобы, яе выхавання і адукацыі. Этнічныя працэсы ў сучаснай аматарскай мастацкай творчасці Беларусі, зварот да этнарэгіянальных традыцый беларускага народа, апора на здабыткі акадэмічнага мастацтва, уплыў сучаснага шоу-бізнесу і індустрыі дасугу на аматарскую творчасць.

Тэма 26. Аматарства як сацыяльна-культурная дзейнасць

Характарыстыка аматарскай творчасці як сацыяльна значнай дзейнасці асобы ці калектыву па стварэнні, захаванні, засваенні і распаўсюджванні культурных каштоўнасцей і тэхнічных дасягненняў ва ўмовах вольнага часу. Аматарства як сродак выхавання духоўнасці, талерантнасці, гуманістычных адносін да рэчаіснасці, фарміравання творчага патэнцыялу і крэатыўнасці, праяўлення самарэалізацыі і самаактуалізацыі асобы.

Асноўныя тэндэнцыі развіцця аматарскай творчасці ў Беларусі. Роля аматарскай творчасці ў развіцці народнай культуры, народных промыслаў і рамёстваў.

Аматарства як аб'ект навуковага аналізу. Спецыфіка педагогічнага, сацыякультурнага, мастацкага асэнсавання аматарства і аматарскай творчасці. Аматарская дзейнасць шырокіх слаёў насельніцтва як сацыяльна значная з'ява і сродак фарміравання асобы.

Тэма 27. Сутнасць і спецыфіка народнай мастацкай культуры

Сутнасць паняцця і спецыфіка з'явы «народная мастацкая культура». Дыялектыка зместу паняццяў «мастацкая культура», «народная мастацкая культура», «аматарская творчасць», «фальклор». Сацыяльна-культурная дзейнасць як прастора для вырашэння пытанняў адраджэння, захавання, распаўсюджвання і развіцця аўтэнтчнага фальклору і традыцыйнай народнай культуры.

Міфалагічныя вытокі народнай мастацкай культуры і гісторыя яе развіцця. Народная мастацкая культура як аб'ект вывучэння. Кірункі даследаванняў народнай мастацкай культуры.

Фальклор як неад'емны элемент народнай мастацкай культуры. Сутнасныя характарыстыкі фальклору як мастацкай творчасці народа ў гістарычнай рэтраспектыве. Спецыфічныя рысы і жанры фальклору. Фалькларыстыка як навука аб аўтэнтэчным асяродку бытавання фальклору.

Узаемадзеянне фальклору, аматарства і прафесійнага мастацтва ў сістэме мастацкай культуры. Арганізацыя і навукова-метадычнае забеспячэнне народнай творчасці.

Тэма 28. Аматырская мастацкая творчасць як элемент сацыяльнага выхавання і мастацкай дзейнасці асобы

Мастацкая дзейнасць як від чалавечай актыўнасці, накіраванай на рэалізацыю запатрабаванняў і мастацка-творчых здольнасцей асобы ў розных відах мастацтва, дзе ажыццяўляецца эстэтычнае выхаванне чалавека па законах прыгажосці.

Многафункцыянальная прырода аматырской мастацкай дзейнасці асобы ў сацыякультурных установах. Выхаваўчы патэнцыял аматырской мастацкай творчасці і аматырской мастацкай дзейнасці асобы. Аматырская мастацкая творчасць як сродак эстэтычнага выхавання і інкультурацыі асобы.

Аматырская мастацкая дзейнасць як сродак развіцця творчага патэнцыялу і крэатыўнасці асобы на розных узроставых этапах. Эфектыўнасць аматырской мастацкай дзейнасці дзяцей і дарослых як сукупнасць адэкватнага разумення імі мастацкай мовы, інтэрпрэтацыі мастацкіх твораў, узроўню асобнага і мастацкага развіцця.

Аматырская мастацкая творчасць як форма арганізацыі дасугу і праяўлення сацыякультурнай актыўнасці насельніцтва ў сферы мастацтва. Педагагічна арганізаваная і неарганізаваная аматырская мастацкая творчасць. Віды і формы аматырской мастацкай творчасці.

Фестывалі, агляды і конкурсы аматырской мастацкай творчасці. Комплекснае вырашэнне эстэтычных, сацыяльных і выхаваўчых задач у межах фестывальных мерапрыемстваў, у працэсе правядзення конкурсаў і аглядаў народнай творчасці.

Тэма 29. Аматырскія аб'яднанні мастацкага профілю

як форма арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Арганізацыя вучэбна-выхаваўчага і творчага працэсаў у аматарскіх аб'яднаннях мастацкага профілю. Аматарскі мастацкі калектыў як добраахвотнае сацыякультурнае аб'яднанне непрафесіяналаў у вобласці музыкі, харэаграфіі, тэатра, выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнога і іншых відаў мастацтва.

Прынцыпы функцыянавання, метады, прыёмы, сродкі і змест дзейнасці аматарскіх мастацкіх калектываў.

Выхаваўчыя магчымасці аматарскіх мастацкіх калектываў, якія аб'ядноўваюць розныя ўзроставыя катэгорыі грамадзян.

Раздзел V. Менеджмент сацыяльна-культурнай дзейнасці

Тэма 30. Тэарэтыка-метадалагічныя асновы менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці

Менеджмент як сістэма кіравання і спецыяльны від дзейнасці. Гістарычныя этапы развіцця кіраўніцкіх зносін.

Агульнае і адметнае ў сацыякультурным менеджменце. Асноўныя складаючыя сацыякультурнага кіравання: мэты і задачы, структура, функцыі, прынцыпы, метады, нарматыўная база, інфармацыйнае і рэсурснае забеспячэнне, механізмы ўкаранення.

Сацыякультурны менеджмент як кампанент культурнай палітыкі. Станаўленне і развіццё інстытутаў кіравання культурай. Мэты культурнай палітыкі дзяржавы і разнастайнасць суб'ектаў культурнай палітыкі.

Сацыяльна-культурная дзейнасць як аб'ект кіравання. Інавацыйныя і традыцыйныя падыходы да развіцця сістэмы кіравання сацыякультурнай сферай. Сутнасць і асаблівасці інавацыйнага менеджменту. Нематэрыяльныя і матэрыяльныя прадукты сацыякультурнай дзейнасці. Платныя віды паслуг.

Тэма 31. Арганізацыйна-кіраўніцкія тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці

Сістэма кіравання ўстановамі сацыяльна-культурнай сферы. Спалучэнне дзяржаўных, грамадскіх і камерцыйных форм у са-

цыякультурнай сферы. Закон Рэспублікі Беларусь «Аб культуры ў Рэспубліцы Беларусь».

Сацыяльна-эканамічнае значэнне ўдасканалення кіравання ўстановамі сацыяльна-культурнай сферы. Сацыяльныя стандарты і іх выкарыстанне ва ўстановах сацыякультурнай сферы. Праграма-мэтавы і нарматыўна-каштоўнасны змест кіравання сацыяльна-культурнай дзейнасцю. Праблема эфектыўнасці як цэнтральная праблема кіравання. Віды эфектыўнасці ў кіраванні.

Узроўні кіравання ў сацыякультурнай сферы і эфектыўнасць сацыяльна-культурнай дзейнасці. Метады аналізу эфектыўнасці. Эфектыўнасць і аптымізацыя механізмаў кіравання. Кіраванне як працэс уздзеяння на сацыяльна-культурную дзейнасць з мэтай пераводу яе ў новы стан. Навуковыя асновы кіравання. Змест, арганізацыя і тэхналогія як адзіны ланцужок працэсу кіравання.

Спецыфіка і прынцыпы кіравання сацыякультурнымі працэсамі: калегіяльнасць і адзінаначалле, спалучэнне дзяржаўных і грамадскіх пачаткаў, навуковасць, узаемасувязь з практыкай, планавасць, сістэмнасць, эфектыўнасць, арыентацыя на канчатковы вынік. Функцыі кіравання: планаванне, арганізацыя і кантроль. Метады і стылі кіравання.

Сістэмны падыход да кіравання: планаванне дзейнасці, расстаноўка кадраў, забеспячэнне сувязі паміж падсістэмамі, аператыўная інфармацыя і карэкціроўка, глыбокі і ўсебаковы аналіз, укараненне прынцыпаў і метадаў навуковай арганізацыі працы, стварэнне эфектыўнага мікраклімату ў калектыве.

Арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як упарадкаванне ўсіх элементаў тэхналагічнага працэсу. Планаванне як падрыхтоўчы этап кожнага тэхналагічнага цыкла. Віды і тыпы планавання. Узаемадзеянне сацыяльна-культурных інстытутаў у працэсе праектавання і рэалізацыі сацыякультурных тэхналогій. Удасканаленне матэрыяльна-тэхнічнай базы. Работа з фундатарамі і грамадскасцю.

Тэма 32. Менеджмент у сацыякультурных установах

Характарыстыка асноўных відаў менеджменту ў сацыякультурнай сферы. Арт-менеджмент і яго змест. Менеджмент выстаў і прэзентацый. Фэстывальны менеджмент. Менеджмент сацыяльна-культурнай дзейнасці і яго інтэгральныя ўласцівасці. Тыпало-

гія прафесіяналізму менеджараў. Размеркаванне функцый менеджараў з улікам розных відаў дзейнасці.

Тэхналогія планавання дзейнасці ўстаноў сацыякультурнай сферы. Планаванне як функцыя менеджара. Арганізацыя, кіраванне і кантроль.

Стратэгічныя мэты і планы ўстановы ў цэлым. Тактычныя мэты і планы. Сеткавае планаванне. Колькасныя і якасныя характарыстыкі планаў. Асноўныя перавагі мэтавага метаду планавання.

Метады планавання: аналітычны, нарматыўны, балансавы. Кантроль і яго віды: папярэдні, бягучы, выніковы. Дзейнасць творчых і грамадскіх арганізацый, развіццё ініцыятывы і самадзейнасці, сістэматычнасць удзелу насельніцтва ў сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Крытэрыі ацэнкі дзейнасці кіраўніка сацыякультурных устаноў: вынікі работы, асабісты ўклад у дзейнасць арганізацыі, стыль кіравання, спецыяльная падрыхтоўка, арганізатарскія здольнасці.

Тэма 33. Фінансаванне ўстаноў сацыякультурнай сферы

Механізмы фінансавання сацыякультурнай дзейнасці. Сацыякультурная сфера як аб'ект эканамічных зносін. Эканамічны патэнцыял сацыяльна-культурных інстытутаў. Камерцыйныя і некамерцыйныя віды дзейнасці ўстаноў культуры. Падатковая палітыка, крэдыты.

Тыпы фінансавання сацыякультурнай дзейнасці: дзяржаўны, камерцыйны, грамадскі. Бюджэтнае фінансаванне ўстаноў сацыякультурнай сферы ў сучасных эканамічных умовах. Сацыяльныя стандарты, сацыяльна-творчы заказ як эканамічны метады кіравання.

Каштарыс як асноўны фінансавы план установы сацыякультурнай сферы. Фінансава-бюджэтнае планаванне на падставе доўгатэрміновых стабільных нарматываў. Віды каштарысаў ва ўстановах сацыякультурнай сферы. Прыбытковая і расходная часткі каштарыса. Спосабы прыцягнення пазабюджэтных сродкаў. Сферы дабрачыннай дзейнасці.

Тэма 34. Маркетынгавыя тэхналогіі ў сацыякультурнай сферы

Маркетынгавыя тэхналогіі сацыякультурных устаноў. Паняцце «маркетынг сацыякультурных устаноў». Сацыякультурныя ўста-

новы і рынак. Сегментацыя рынку. Рынак свабоднага і платнага спажывання. Віды платных паслуг насельніцтву. Спецыфіка сацыякультурнага маркетынгу. Адрозненне ў мэтах, прадуктах, цэнах і спосабах рэалізацыі некамерцыйнага і камерцыйнага маркетынгу.

Дзяржаўнае фінансаванне як фактар змяншэння кошту на прадукты культуры. Віды стратэгічнага маркетынгу ў сацыякультурнай дзейнасці. Знешняе сацыякультурнае асяроддзе як маркетынгавая прастора. Маніторынг знешняга асяроддзя. Сацыякультурны маркетынг як інструмент фарміравання знешняга асяроддзя.

Спажыванне прадуктаў і паслуг культуры ў сацыяльна-культурнай дзейнасці. Імідж сацыякультурных устаноў і тыпы характэрных рэакцый людзей на культурнае асяроддзе і прадукты культуры.

Тэма 35. Кадровы менеджмент у сацыякультурнай сферы

Агульнае паняцце аб арганізатарскай дзейнасці спецыяліста сацыякультурнага профілю. Арганізацыйныя зносіны як спецыфічны аб'ект сацыяльнага рэгулявання. Арганізатарская дзейнасць і арганізатарскія здольнасці. Асноўныя якасці і ўласцівасці асобы арганізатара сацыяльна-культурнай дзейнасці. Спецыфіка арганізатарскай працы з персаналам, актывам, наведвальнікамі адпачынкавых цэнтраў.

Прафесійная кампетэнтнасць спецыяліста сацыякультурнай сферы. Паказчыкі прафесійнай кампетэнтнасці спецыяліста сацыяльна-культурнай сферы. Структура прафесійнай кампетэнтнасці.

Падрыхтоўка спецыялістаў сацыяльна-культурнай дзейнасці. Запатрабаванасць прафесіі арганізатара сацыяльна-культурнай дзейнасці на рынку працы. Матывы, мэты і сродкі прафесійнай дзейнасці спецыяліста ў сферы культуры. Характарыстыка мадэлі спецыяліста сацыяльна-культурнай дзейнасці.

Сістэма павышэння кваліфікацыі і атэстацыі кадрў. Структура інстытутаў бесперапыннай адукацыі і павышэння кваліфікацыі. Формы павышэння кваліфікацыі работнікаў культуры. Атэстацыя кадрў як фактар матывацыі прафесійнай падрыхтоўкі.

Тэма 36. Сацыякультурнае праектаванне як метады кіравання

Сацыяльна-культурны праект як новаўвядзенне, якое мае на мэце стварэнне, падтрымку ці развіццё таго або іншага аб'екта, прадмета ці з'явы сацыякультурнай сферы. Сацыяльна-культурны праект як навукова абгрунтаваная мадэль дакладнага вырашэння сацыяльна-культурнай праблемы.

Тэарэтыка-метадалагічныя падыходы да сацыяльна-культурнага праектавання: праграма-мэтавы, праблемны, сітуацыйны, сістэмны, рэгіянальны.

Сацыяльная сутнасць рэгіянальных сацыяльна-культурных праектаў: абумоўленасць патрабаваннямі часу і мэтазгоднасць падыходаў. Разнавіднасці рэгіянальных праграм і этапы іх фарміравання. Рэсурснае забеспячэнне рэгіянальных праграм і шляхі рэалізацыі ва ўмовах сучаснага сацыяльна-эканамічнага становішча. Асаблівасці распрацоўкі і ажыццяўлення камерцыйных культурна-адпачынкавых праграм.

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

Раздзелы і тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Форма кантролю ведаў
	лекцыі	семінары	
Уводзіны	1		
Раздзел I. Гісторыя сацыяльна-культурнай дзейнасці			
<i>Тэма 1.</i> Сацыяльна-культурная дзейнасць у кантэксце сучасных гістарычных ведаў	1		
<i>Тэма 2.</i> Вытокі сацыяльна-культурнай дзейнасці ў Беларусі (IX–XII стст.)	2		
<i>Тэма 3.</i> Развіццё сацыяльна-культурных ініцыятыў у Вялікім Княстве Літоўскім і ў Рэчы Паспалітай	2		
<i>Тэма 4.</i> Асноўныя тэндэнцыі развіцця сацыяльна-культурнай дзейнасці на беларускіх землях у XVIII – пачатку XX ст.	1		
<i>Тэма 5.</i> Сацыяльна-культурная дзейнасць у кантэксце рэвалюцыйных падзей у пачатку XX ст.	1		
<i>Тэма 6.</i> Асноўныя кірункі развіцця культурна-асветніцкай дзейнасці ў БССР	2		пісьмовае апытанне
<i>Тэма 7.</i> Сацыяльна-культурная дзейнасць у Беларусі ва ўмовах грамадска-палітычных пераўтварэнняў у канцы XX – пачатку XXI ст.	2		выступленне на семінары
Раздзел II. Тэорыя і метадалогія сацыяльна-культурнай дзейнасці			
<i>Тэма 8.</i> Сутнасць метадалогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці	2		
<i>Тэма 9.</i> Тэорыя сацыяльна-культурнай дзейнасці як навукова-адукацыйны кірунак гуманітарных ведаў	1		
<i>Тэма 10.</i> Станаўленне і развіццё тэорыі сацыяльна-культурнай дзейнасці	1		
<i>Тэма 11.</i> Сацыяльна-культурная дзейнасць як від педагагічнай практыкі	1		
<i>Тэма 12.</i> Педагагічная сістэма сацыяльна-культурнай дзейнасці	1		

Тэма 13. Прынцыпы сацыяльна-культурнай дзейнасці			1	выступленне на семінары
Тэма 14. Функцыі сацыяльна-культурнай дзейнасці		1	1	выступленне на семінары
Тэма 15. Інфраструктура сацыякультурнай сферы		1	1	выступленне на семінары
Тэма 16. Культурна-адпачынаквая дзейнасць у сучаснай сацыяльна-культурнай тэорыі		2	1	выступленне на семінары
Раздел III. Тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці				
Тэма 17. Сутнасць і спецыфіка тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці		2	2	выступленне на семінары
Тэма 18. Формы, метады і сродкі сацыяльна-культурнай дзейнасці		1	2	пісьмовае апытанне
Тэма 19. Інфармацыйна-дыскусійныя тэхналогіі		2	1	распрацаваць мадэль праграмы
Тэма 20. Рэкрэацыйна-забаўляльныя тэхналогіі		1	2	распрацаваць мадэль праграмы
Тэма 21. Прафілактыка-карэкцыйная дзейнасць і рэабілітацыйныя тэхналогіі		2		распрацаваць мадэль праграмы
Тэма 22. Святочна-відовішчныя тэхналогіі			2	пісьмовы аналіз сцэнарыяў свят
Тэма 23. Гульнявыя тэхналогіі		2	1	правесці гульнявы турнір
Тэма 24. Драматургія і рэжысура культурна-адпачынаковых праграм		2	2	распрацаваць сцэнарна-рэжысёрскі план праграм

Раздел IV. Амаатарская творчасць і народная мастацкая культура			
Тэма 25. Гісторыя і тэндэнцыі развіцця амаатарскай творчасці ў Беларусі	2		
Тэма 26. Амаатарства як сацыяльна-культурная дзейнасць	2		
Тэма 27. Сутнасць і спецыфіка народнай мастацкай культуры	2		вуснае апытанне
Тэма 28. Амаатарская мастацкая творчасць як элемент сацыяльнага выхавання і мастацкай дзейнасці асобы	1		
Тэма 29. Амаатарскія аб'яднанні мастацкага профілю як форма арганізацыі сацыяльна-культурнай дзейнасці	1	2	распрацаваць мадэль амаатарскага аб'яднання
Раздел V. Менеджмент сацыяльна-культурнай дзейнасці			
Тэма 30. Тэарэтыка-метадалагічныя асновы менеджменту сацыяльна-культурнай дзейнасці	2		
Тэма 31. Арганізацыйна-кіраўніцкія тэхналогіі сацыяльна-культурнай дзейнасці	2		
Тэма 32. Менеджмент у сацыякультурных установах	2		
Тэма 33. Фінансаванне ўстаноў сацыякультурнай сферы	2		
Тэма 34. Маркетынгавыя тэхналогіі ў сацыякультурнай сферы	2		выступленне на семінары
Тэма 35. Кадровы менеджмент у сацыякультурнай сферы	2	2	выступленне на семінары
Тэма 36. Сацыякультурнае праектаванне як метад кіравання	2		выступленне на семінары
Усяго...	46	30	экзамен

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная

1. *Ариарский, М. А.* Социально-культурная деятельность как предмет научного осмысления : монография / М. А. Ариарский. – СПб. : Концерт, 2008. – 792 с.

2. *Дуликов, В. З.* Организационный процесс в социокультурной сфере: учеб. пособие / В. З. Дуликов. – М. : МГУКИ, 2003. – 160 с.

3. *Жарков, А. Д.* Теория, методика и организация социально-культурной деятельности: учебник / А. Д. Жарков. – М. : МГУКИ, 2012. – 456 с.

4. *Киселева, Т. Г.* Социально-культурная деятельность : учебник / Т. Г. Киселева, Ю. Д. Красильников. – М. : МГУКИ, 2004. – 539 с.

5. *Культурно-досуговая деятельность* : учебник / под науч. ред. А. Д. Жаркова, В. М. Чижикова. – М. : МГУКИ, 1998. – 461 с.

6. *Малахова, И. А.* Развитие креативности личности в социокультурной сфере: педагогический аспект : монография / И. А. Малахова. – Минск : БГУКИ, 2006. – 345 с.

7. *Самерсова, Н. В.* Экологическая культура личности: социокультурный аспект : монография / Н. В. Самерсова. – Минск : БГУКИ, 2011. – 284 с.

8. *Технология* социально-культурной деятельности : учеб.-метод. пособие / Л. И. Козловская [и др.] ; М-во культуры Респ. Беларусь, Белорус. гос. ун-т культуры и искусств. – Минск : БГУКИ, 2014. – 206 с.

9. *Тульчинский, Г. Л.* Менеджмент в сфере культуры : учеб. пособие / Г. Л. Тульчинский, Е. Л. Шекова. – 4-е изд., испр. и доп. – СПб. : Лань: Планета музыки, 2009. – 544 с.

10. *Чижиков, В. М.* Теория и практика социокультурного менеджмента: учебник / В. М. Чижиков, В. В. Чижиков. – М. : МГУКИ, 2008. – 608 с.

11. *Ярошенко, Н. Н.* История и методология теории социально-культурной деятельности : учебник / Н. Н. Ярошенко. – М. : МГУКИ, 2007. – 360 с.

Дадатковая

1. *Аб культуры ў Рэспубліцы Беларусь* : Закон Рэсп. Беларусь, 4 чэрв. 1991 г., № 832-ХІІ. – URL : [http : www. nlb. by](http://www.nlb.by).
2. *Атлас* социально-культурных реабилитационных технологий / сост. Ю. С. Моздокова. – М. : МГУКИ, 2002. – 132 с.
3. *Бабосов, Е. М.* Социология управления : учеб. пособие / Е. М. Бабосов. – Минск : ТетраСистемс, 2002. – 288 с.
4. *Бакланова, Н. К.* Профессиональное мастерство работника культуры: учеб. пособие / Н. К. Бакланова. – М. : МГИК, 1996. – 120 с.
5. *Воловик, А. Ф.* Педагогика досуга : учебник / А. Ф. Воловик, В. А. Воловик. – М. : Флинта, 1998. – 240 с.
6. *Гуд, П. А.* Тэхналогія стварэння свята / П. А. Гуд. – Мінск : БДУКМ, 2008. – 234 с.
7. *Грыгаровіч, Я. Д.* Прыкладная культуралогія : вучэб. дапам. / Я. Д. Грыгаровіч, А. І. Смолік. – Мінск : Адукацыя і выхаванне, 2005. – С. 9–11, 183–212.
8. *Григорьев, А. Д.* История социальной работы : в 2 ч. : учеб. пособие для студентов высш. учеб. заведений / А. Д. Григорьев. – Минск : ТетраСистемс, 2006. – Ч. 1 (до начала XX в.). – 464 с.
9. *Григорьева, Е. И.* Потенциал досуговых общественных объединений в формировании толерантной культуры молодежи : монография / Е. И. Григорьева, А. А. Перегудов ; М-во обр. и науки РФ, ФГБОУ ВПО «Тамб. гос. ун-т им. Г. Р. Державина». – Тамбов: Издат. дом ТГУ им. Г. Р. Державина, 2012. – 240 с.
10. *Дуликов, В. З.* Социальные аспекты культурно-досуговой деятельности за рубежом : учеб. пособие / В. З. Дуликов. – М. : МГУКИ, 1999. – 109 с.
11. *Дуликов, В. З.* Социально-культурная работа за рубежом : тенденции развития : учеб. пособие / В. З. Дуликов. – М. : МГУКИ, 2003. – 115 с.
12. *Дуликов, В. З.* Критерии социально-культурной деятельности / В. З. Дуликов // Вестн. Моск. гос. ун-та культуры и искусств. – 2004. – № 1. – С. 94–103.
13. *Жарков, А. Д.* Технология культурно-досуговой деятельности : учеб. пособие для студентов вузов культуры и искусств / А. Д. Жарков. – 2-е изд. – М. : Профиздат, 2002. – 288 с.

14. *Жаркова, А. А.* Развитие личности в условиях социально-культурной деятельности на основе парадигмального подхода: теоретические аспекты: монография / А. А. Жаркова. – М. : МГУКИ, 2011. – 177 с.

15. *Жаркова, Л. С.* Организация деятельности учреждений культуры : учебник для студентов вузов культуры и искусств / Л. С. Жаркова. – М. : МГУКИ, 2010. – 396 с.

16. *Каралёў, М. М.* Асноўныя кірункі падрыхтоўкі менеджараў сацыяльна-культурнай сферы / М. М. Каралёў // Весн. БДУК, 2002. – № 1. – С. 61–65.

17. *Козловская, Л. И.* Особенности игры в социокультурной деятельности / Л. И. Козловская // Весн. БДУКМ. – 2011. – № 1(15). – С. 119–126.

18. *Козловская, Л. И.* Досуговая программа в системе социокультурной деятельности / Л. И. Козловская // Сацыяльна-педагагічная работа. – 2002. – № 3. – С. 15–18.

19. *Кудрина, Е. Л.* Толерантность в мультикультурном обществе : региональный аспект : монография / Е. Л. Кудрина [и др.] ; под науч. ред. Е. Л. Кудриной ; М-во культуры Рос. Федерации ; Кемеров. гос. ун-т культуры и искусств. – Кемерово : КемГУКИ, 2013. – 384 с.

20. *Макарава, А. А.* Амаатарская мастацкая творчасць / А. А. Макарава // Беларуская энцыклапедыя : у 18 т. – Мінск, 2004. – Т. 18, кн. 2. – С. 691–692.

21. *Макарова, Е. А.* Технологии арт-менеджмента : пособие для работников культуры / Е. А. Макарова. – Минск : Змицер Колас, 2014. – 148 с.

22. *Малахова, И. А.* Развитие личности : учеб. пособие : в 2 ч. / И. А. Малахова. – Минск : Беларус. навука, 2002. – Ч. 1. Способность к творчеству, одаренность, талант. – 158 с.

23. *Малахова, И. А.* Развитие личности : учеб. пособие : в 2 ч. / И. А. Малахова. – Минск : Беларус. навука, 2003. – Ч. 2. Художественно-творческая деятельность. – 147 с.

24. *Малахова, И. А.* Развитие креативности школьников в процессе любительской художественной деятельности : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 / И. А. Малахова ; БГПУ им. М. Танка. – Минск, 2011. – 48 с.

25. Малахова, И. А. Психолого-педагогические аспекты университетской подготовки кадров для сферы культуры / И. А. Малахова // Асноўныя тэндэнцыі развіцця сучаснай беларускай культуры : матэрыялы навук. канф., Мінск, 23–24 лістап. 2011 г. – Мінск : БДУКМ, 2013. – С. 260–265.

26. Малянов, Е. А. Социально-культурная инноватика: методология, теория и практика : дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.05 / Е. А. Малянов. – Тамбов : ТГУ им. Г. Р. Державина, 2011. – 462 с.

27. Мойсейчук, С. Б. Художественно-творческая деятельность детей-инвалидов (вопросы социально-психологической реабилитации) : монография / С. Б. Мойсейчук. – Минск : Веды, 2001. – 110 с.

28. Наумчик, В. Н. Педагогическая культура в социокультурной деятельности : монография / В. Н. Наумчик, М. А. Паздников. – Вильнюс : Ксения, 2003. – 91 с.

29. Оленина, Г. В. Педагогика социально-культурного проектирования и продвижения гражданских инициатив молодежи : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 / Г. В. Оленина. – Барнаул : АлтГАКИ, 2011. – 490 с.

30. Попов, В. В. Культурно-досуговая деятельность в контексте научного исследования : монография / В. В. Попов, Ф. Х. Попова. – Тюмень : Тюмен. гос. ун-т, 2004. – 176 с.

31. Рябков, В. М. Историография педагогической теории социально-культурной деятельности (вторая половина XX – начало XXI в.) : монография / В. М. Рябков. – М. : МГУКИ, 2009. – 480 с.

32. Садовская, В. С. Лабиринты культуры быта : исследование реальности: монография / В. С. Садовская. – М. : МГУКИ, 2003. – 252 с.

33. Садовская, В. С. Культура научного творчества: монография / В. С. Садовская, В. А. Ремизов, З. Л. Бруккауф. – М. : Наука, 2012. – 94 с.

34. Соколов, А. В. Феномен социально-культурной деятельности / А. В. Соколов. – СПб. : СПбГУП, 2003. – 204 с.

35. *Социально-культурная деятельность : опыт исторического исследования* : сб. ст. / науч. ред. Е. М. Ключко, Н. Н. Ярошенко. – М. : МГУКИ, 2011. – Вып. 2. – 240 с.

36. *Социокультурная деятельность как средство воспитания личности* : учеб. пособие / под общ. ред. В. Н. Наумчика. – Минск : Выш. шк., 2004. – 165 с.

37. *Степанова, Т. П.* Диверсификация досугового общения : методология, теория, технологии: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.05 / Т. П. Степанова. – Челябинск, 2011. – 390 с.

38. *Стрельцов, Ю. А.* Педагогика досуга : учеб. пособие / Ю. А. Стрельцов, Е. Ю. Стрельцова. – М. : МГУКИ, 2008. – 272 с.

39. *Суртаев, В. Я.* Мир культуры глазами молодых: учеб. пособие / В. Я. Суртаев. – СПб. : Изд-во Санкт-Петерб. ун-та культуры и искусств, 2004. – 288 с.

40. *Ценностно-смысловое содержание социально-культурной деятельности в условиях современной России* : кол. монография / под науч. ред. Н. Н. Ярошенко. – М. : Издат. дом МГУКИ, 2012. – 220 с.

41. *Auslander, L.* Cultural revolutions : everyday life and politics in Britain, North America, and France / L. Auslander. – Berkeley ; Los Angeles : Univ. of California Press, 2009. – 243 p.

42. *Brighton, C.* Socio-cultural values in the development of intercultural communication competence / C. Brighton. – New York : Peter Lang, 2013. – 217 p.

43. *Heimtun, B.* The holiday meal: eating out alone and mobile emotional geographies / B. Heimtun // Leisure Studies. – 2010. – № 2. – P. 175–192.

44. *Tiryakian, E. A.* Sociological theory, values, and socio-cultural change : essays in honor of P. A. Sorokin / E. A. Tiryakian. – New Brunswick : Transaction Publ., 2013. – 307 p.

Пералік сродкаў дыягностыкі вынікаў вучэбнай дзейнасці магістрантаў

У якасці аднаго з элементаў, рэкамендуемага для выяўлення ўзроўню вучэбных дасягненняў студэнта, выкарыстоўваюцца крытэрыяльна-арыентаваныя тэсты. Яны ўяўляюць сабой сукупнасць тэставых заданняў закрытай формы з адным ці некалькімі варыянтамі правільных адказаў; заданняў на ўстанаўленне адпаведнасці паміж элементамі двух мностваў з адным ці некалькімі суадносінамі і роўнай або рознай колькасцю элементаў у мноствах; заданняў адкрытай формы з фармалізаваным адказам; заданняў на ўстанаўленне правільнай паслядоўнасці.

Для вымярэння ступені адпаведнасці вучэбных дасягненняў студэнта патрабаванням адукацыйнага стандарту таксама рэкамендуецца выкарыстоўваць праблемныя, творчыя задачы, якія прадугледжваюць эўрыстычную дзейнасць і нефармалізаваны адказ.

Метадычныя рэкамендацыі па арганізацыі і выкананні самастойнай работы магістрантаў

Самастойная праца студэнтаў накіравана на ўзбагачэнне іх уменняў і навыкаў у вольны ад абавязковых вучэбных заняткаў час. Мэта самастойнай працы студэнтаў – садзейнічанне засваенню ў поўным аб'ёме зместу вучэбнай дысцыпліны праз сістэматызацыю, планаванне і кантроль уласнай дзейнасці. Выкладчык дае заданні па самастойнай рабоце і рэгулярна правярае іх выкананне.

З улікам зместу, мэты і задач дысцыпліны студэнтам прапануецца ажыццяўляць такія віды самастойнай работы па дысцыпліне, як кантэнт-аналіз публікацый па дадзенай праблематыцы ў сацыякультурнай сферы, распрацоўка самапрэзентацыі і тэматычных прэзентацый (у тым ліку пры і пасля наведвання выстаў і фестываляў), складанне анатацый і рэферыраванне і інш.

Вучэбнае выданне

**ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ
САЦЫЯЛЬНА-КУЛЬТУРНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ**

*Вучэбная праграма ўстановы вышэйшай адукацыі
на вучэбнай дысцыпліне для спецыяльнасці другой ступені
вышэйшай адукацыі 1-08 80 07 Тэорыя, методыка
і арганізацыя сацыяльна-культурнай дзейнасці*

Карэктар В. Б. Кудласевіч
Тэхнічны рэдактар А. Д. Захарэвіч

Падпісана ў друк 2015. Фармат 60x84 ¹/₁₆.

Папера пісчая № 2. Рызаграфія.

Ум. друк. арк. 1,98. Ул.-выд. арк. 1,46. Тыраж экз. Заказ .

Выдавец і паліграфічнае выкананне:

УА «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы,
распаўсюджвальніка друкаваных выданняў № 1/177 ад 12.02.2014.

ЛП № 02330/456 ад 23.01.2014.

Вул. Рабкораўская, 17, 220007, г. Мінск.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ